

[Undervisningsministeren]

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om Danmarks Journalisthøjskole.

(Lovforslag nr. L 77).

Den gældende lov om Danmarks Journalisthøjskole og institut for presseforskning fra 1970 indeholdt oprindelig en bestemmelse, om at loven skulle tages op til revision i 1976-77, og den daværende undervisningsminister nedsatte med henblik herpå et lovrevisionsudvalg. På baggrund af en indstilling fra udvalget blev lovrevisionen udskudt af hensyn til ønsket om at afklare en række forhold, idet revisionsbestemmelsen i 1976 blev ophævet ved lov og en egentlig revision af loven stillet i udsigt, når udvalgets endelige indstilling forelå.

Lovrevisionsudvalget bestod af repræsentanter fra pressens organisationer, højskolen og de implicerede myndigheder og råd. Udvalget nåede til enighed på næsten alle punkter og har afgivet en betænkning.

Det lovforslag, der nu fremsættes, følger i det væsentlige lovrevisionsudvalgets udkast til lovforslag.

Den selvejende institution Danmarks Journalisthøjskole og det statslige institut for presseforskning er for øjeblikket to selvstændige institutioner med forskellig styrelse, men med delvist personsammenfald. Dette meget komplicerede system foreslås nu gjort mere rationelt ved, at højskolen og instituttet sammenlægges til statsinstitutionen Danmarks Journalisthøjskole.

Som foreslået af lovrevisionsudvalget bliver højskolens styrelse demokratiseret. Styrelsesreglerne vil komme til at ligge nær op ad de regler, der gælder generelt efter loven om styrelse af de højere uddannelsesinstitutioner. Højskolen foreslås ledet af en rektor i forbindelse med et skoleråd, et styrelsesråd, studienævn og et forskningsudvalg.

Højskolen har altid haft en nær tilknytning til erhvervet, og jeg finder det ligesom lovrevisionsudvalget meget værdifuldt, at denne tilknytning bevares. Lovforslaget indeholder derfor bestemmelser om, at ministeren nedsætter et uddannelsesråd og et optagelsesnævn, hvori pressens organisationer er repræsenteret med et flertal af medlemmerne. Uddannelsesrådet er ikke alene rådgivende, men har også administrative beføjelser.

Undervisningsministeren er øverste forvaltningsmyndighed for højskolen og kan i overensstemmelse med lovrevisionsudvalgets forslag – men i modsætning til, hvad der gælder for de højere uddannelsesinstitutioner under styrelsesloven – træffe beslutning i alle anliggender, også i faglige skønsmæssige anliggender.

Lovforslaget fastsætter uddannelsens længde til 4 år (1½ års teoretisk uddannelse, 1½ års praktisk uddannelse og 1 års teoretisk uddannelse). Jeg vil gerne i den forbindelse fremhæve, at jeg er enig med lovrevisionsudvalget i, at det ville være særdeles betænkeligt at afkorte uddannelsens teoretiske del, således som det blev forsøgt ved lovforslag i folketinget i 1975. Medierne har som bekendt en stor betydning for hele samfundet og dets udvikling, og det må derfor afvises at forringe uddannelsen.

Endelig skal det nævnes, at lovforslaget indeholder bemyndigelser til undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om højskolens styrelse og virksomhed og til at kunne lade etablere journalistisk videreuddannelse, efteruddannelse og tillægsuddannelse samt beslægtede uddannelser ved højskolen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Birthe Nielsen (SF):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om orlov i forbindelse med børns sygdom.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Under hensyn til familiens trivsel og trykthed er det vigtigt, at forældre får mulighed for at blive hjemme og passe et sygt barn, uden at de af den grund bliver ringere stillet på arbejdsmarkedet.

Som yderligere begrundelse skal anføres, at kommunerne ikke med kort varsel kan stille hjemmehjælper til rådighed for familier med akut syge børn.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Steen Folke (VS):

[Steen Folke]

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for indkøb af kul fra Den sydafrikanske Republik.
(Beslutningsforslag nr. B 15).

Jeg henleder opmærksomheden på, at beslutningsforslaget er en genfremsættelse af et i folketingsåret 1978-79 fremsat forslag, se Folketingstidende, sp. 5339-5375 og sp. 11551-11578 samt tillæg A sp. 2191.

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

(Lovforslag nr. L 68. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Enggaard (V):

Først vil jeg gerne på venstres vegne hilse socialdemokratiets nye erkendelse i dette spørgsmål velkommen og udtrykke, at det havde været ønskeligt, om den var kommet noget før. Tænk, hvad der kunne have været gjort af bedre ting i vores økonomiske politik gennem de seneste år, hvis socialdemokratiet på et tidligere tidspunkt var nået til erkendelsen af, at den automatiske dyrtidsregulering er skadelig for vor økonomi, når man kompenserer for udefra kommende prisstigninger med stigende pengeindkomster for næsten alle. Det var vel også det, som det økonomiske råd tidligere på året udtrykte, og nu tager man altså konsekvensen af det. Venstre kan kun hilse det velkommen, at man er nået hertil.

Vi kan tilslutte os den nye beregningsmåde, så energiposten trækkes ud af reguleringspristallet på den måde, som er foreslået. Men vi mener, at det bør drøftes seriøst, om de indirekte virkninger af energiposterne kan beregnes og trækkes ud på tilsvarende måde. Og vi mener tilsvarende, at det også bør vurderes, om de udtagne poster ikke bør erstattes af en dødvægt i pristallet. På den måde vil man kunne sikre, at der vil være den sam-

me følsomhed over for de resterende poster i det nu ændrede pristal, som der var i det gamle.

Vi vil under udvalgsarbejdet interessere os for, hvordan og hvor det nu ændrede pristal indgår i andre sammenhænge i lovgivningen end for løn og pension. Og vi mener egentlig, at det nok burde have været oplyst i forslaget, da jeg forstår på bemærkningerne, at det hidtidige pristal ikke mere vil blive beregnet. Der er jo en lang række steder i gældende lovgivning, hvor der henvises til reguleringspristallet, og det må nødvendigvis få nogle konsekvenser her. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at vi, inden loven endeligt vedtages, får et samlet overblik over, hvad der således sker.

Men i og med, at man ændrer reguleringspristallet som foreslået, kan der også opstå et problem for en række af de aftaler, som findes uden for lovgivningen, men hvor man anvender reguleringspristallet, og derfor vil jeg anmode ministeren om at overveje, om det vil være muligt, som jeg tror det var tilfældet ved en tidligere ændring af pristallet, i den kommende tid også at lade det nuværende pristal beregne som en service over for de forskellige parter, som kan have anvendelse for det som led i deres aftaler o. lign.

Men som sagt, venstre er grundlæggende positivt indstillet over for det foreliggende forslag.

Grethe Fenger Møller (KF):

Baggrunden for fremsættelsen af dette lovforslag er dybt alvorlig og foruroligende, nemlig den, at prisudviklingen i Danmark gennem de senere år er gået så stærkt, at regeringen har fundet det nødvendigt med en nulstilling af reguleringspristallet fra den 1. januar 1980.

Regeringen har samtidig foreslået, at posterne for brændsel og energi holdes uden for beregningsgrundlaget i reguleringspristallet med virkning fra januar 1979. I bemærkningerne har regeringen anført, at lovforslaget må ses som et led i den indkomstpolitik, som man ønsker at fastlægge for de kommende år, og jeg synes også, det er positivt, at regeringen nu erkender den alvorlige økonomiske situation og nu ligesom er indstillet på, at der skal gøres noget. Der er heller ingen tvivl om, at de kraftige importprisstigninger